

Kedves Olvasó!

Nem hiszem, hogy újdonságot mondok: a globalizálódó világ, amelyben élünk, veszélyeket és lehetőségeket egyaránt rejt magában számunkra. Igaz, a napi sajtóból, TV- és rádióhíradásokból ma még mindig inkább a globalizáció szépségéről, előnyeiről olvashatunk, hallhatunk. A jó stratégia legfőbb jellemzője azonban az, hogy megpróbálja a veszélyeket időben felmérve elkerülni, a lehetőségeket pedig kihasználni. A jó stratégia aktív, előre gondolkodik és tervez, nem csupán alkalmazkodik és követ másokat.

Az aktív viselkedés feltétele viszont a környezet és az abban munkáló erők ismerete, továbbá a saját erőkkal és gyenge pontokkal való kritikusan szembenézés. Feltétel továbbá az is, hogy fejlesztési elképzeléseinket sajátos képességeinkre, azokra az erős pontjainkra építsük, amelyek másoktól megkülönböztetnek bennünket. Az is fontos, hogy erős pontjainkat megőrizzük, különleges képességeinket folyamatosan erősítsük. Semmiképpen nem jó közelítés tehát, ha

– kisebbségi érzés, bátortalanság, az önálló gondolkodás hiánya vagy bármely más ok miatt – másolásra, eltérő körülmények között kialakított, ránk nem feltétlenül illő gyakorlatok átvételére törekszünk. Ez természetesen nem mond ellent annak, hogy nyitottsággal, folyamatos tanulással, készek legyünk az állandó megmérettetésre. Ez a szemlélet és viselkedés segít abban, hogy a globalizáció hátrányait elkerüljük, a lehetőségekkel pedig élni tudjunk.

Az Európai Unióhoz való csatlakozásunk is csak akkor lehet sikeres, ha nem csak belesimulni, a lehető legjobban alkalmazkodni akarunk az európai közösséghez, hanem képességeinket, erősségeinket is meg akarjuk és meg tudjuk őrizni a csatlakozás után is. Széchenyi A kelet népe című munkája soha nem volt aktuálisabb mint ma, hiszen éppen arra ösztönözte honfitársait, hogy a műltra, az eredményekre büszkén, az eltérések megmutatásával vívják ki Európa megbecsülését, és nem az ottani szokások, divatok kritikátlan átvételével. Így fogalmazott: „Hivatásunk nem csekélyebb, mint eredeti sajtáságunkat kiképezve, a világot egy új nemzettel gazdagítani meg.” Önmagunk megmutatásához azonban tisztában kell lennünk képességeinkkel, erőnyeinkkel. Nem árt leásni a gyökereinkig: tanulni korábbi sikereinkből és kudarcainkból. Ehhez azonban őszinteségre, önkritikára és önbecsülésre egy-

aránt szükség van. Fontos továbbá az etikus viselkedés is. Ne feledjük Vilfredo Pareto olasz közgazdász-szociológus (1848–1928) híres mondását, amely szerint etikus viselkedés nélkül nem létezhet sikeres gazdaság.

Ezen a területen is sok még a teendő. Nincs minden rendjén ugyanis ott, ahol az etikátlan banki viselkedésről tudósító újságírókat vonják felelősségre, vagy ahol a jogi gyakorlat nem egyformán ítéli meg a társadalom különböző szereplőit: a kis- és nagycégek, átlagemberek, politikusok által elkövetett hibákat. Mi köze ennek témánkhoz, a globalizációhoz, kérdezhetné a kedves olvasó. Nagyon is sok. A tartósan sikeres nemzeti, vállalati és egyéni teljesítményhez – legalábbis hosszabb távon – hozzájárul az eredmények és hibák tisztességes, egyenlő mérce alapján való mérése. Teljesítményünket és magatartásunkat ugyanis egyre inkább a globalizálódó világ kemény versenyfeltételei tükrében kell megmérnünk. Ebben a versenyben pedig növekvő mértékben értékelődik fel a tudás, a minőség és az etikus viselkedés.

A globalizáció ezen hatásai mindenképpen jó irányba kényszerítik a hazai fejlődést is, és vélhetőleg a ma még fellelhető, rossz értelemben vett provincializmus, szűklátókörűség és nepotizmus – vagyis a baráti kapcsolatokon alapuló előnyjutatás-esélyeit és hatásait is csökkenteni fogják.

De visszatérve a bevezető gondolatokra, a globalizáció előnyeit és veszélyeit világosan kell látnunk, és mozgósítani kell minden energiánkat, tudásunkat és képességeinket arra, hogy ebből a drámai változásokat hozó folyamatból sikeresen kerüljünk ki. Ehhez nagy segítséget nyújt a társadalom morális megerősödése, és az etikus viselkedés általánossá válása is.

A sajátos képességek fenntartása és mozgósítása a fejlődés érdekében pedig nem más, mint lokalizáció. Teremtünk tehát okos egyensúlyt a globalizáció és lokalizáció között. Tanuljunk másoktól, de arra is törekedjünk, hogy mások is tudjanak és akarjanak tanulni tőlünk.

Lapunk is ezen az úton jár. A nemzetközi eredmények bemutatása mellett nagy gondot fordít arra, hogy a hazai értékekre, új gondolatokra és gyakorlati tapasztalatokra ráirányítsa a figyelmet. Ere azonban csak akkor van lehetősége, ha ebben a törekvésében Önök, kedves olvasóink is segítenek nekünk. Kérjük, számoljanak be ezért elért szakmai sikereikről, tegyék közkinccsé a sajátos hazai megoldásokat, eredményeket. Írjanak azokról a szakmai újdonságokról, amelyekre büszkék lehetünk, amelyeket felmutathatunk a világnak. Lokalizáljunk együtt, hogy a globalizációs folyamat nyertesei lehessünk!

Csath Magdolna
egyetemi tanár

